

станъ и Георгія. Като забѣлѣжи, че съюзникътъ му, персійскыя князь, е недоволенъ отъ него, той го хванѣ и го затвори въ тъмница.

Прѣди да свърши туй Сюлейманъ трѣбаше да тича пакъ въ Унгарія, дѣто бѣхъ са подигнали смущенія между вдовицата на Заполи и Фердинанда. Турцытъ разбихъ Австрійцытъ и покорихъ Сегединъ и Темешваръ. Само Ерлау имъ са упрѣ и ги принуди да са оттеглѣтъ подиръ една обсада отъ петъ мѣсеца.

Турската флота покори Триполи и Хиосъ и направи ново съединеніе съ Френската за покореніето на Корсика. Несъгласіето обаче на двѣтъ войски скоро растури съюза, безъ да извърши нѣщо друго.

При венчкытъ прѣмирія и трактати съ Унгарія, Унгарцытъ всекога бѣхъ неприятели на Турцытъ. Послѣднытъ са разбихъ при бѣгъ на рѣка Кинія и са принудихъ да напуснѣтъ Сигетъ. За да си отмѣстѣтъ, тѣ опустошихъ венчкото пространство между Унна и Кулка. Султанътъ побѣрза да заключи прѣмиріе, за да потѣпче въстаніето на сына си Баязида.

Между двамата Сюлеймановы сынове Селима и Баязида имаше голѣма омраза. Послѣднытъ не пропущаше случай да не закача брата си и да го не оскѣрбява. Селимъ са оплака на баща си, а този послѣднытъ заповѣда на Баязида да отиде въ Амасія и да сѣди тамъ. Князьтъ не рачѣ да слуша и са залови за орѣжжіе. Везирътъ Мухамедъ Соколи (Соколовичъ) го разби и го принуди да бѣга въ Персія; нѣ персійскыя шахъ го прѣдаде на Турцытъ и Сюлейманъ го погуби съ петимата му сынове.

Сюлейманъ поиска да покори Малта и проводи къмъ този островъ една флота отъ двѣстѣ корабли. Съ голѣмы усилія Турцытъ покорихъ въ единъ мѣсець крѣпостта св. Елма; нѣ загубытъ имъ въ този случай бѣхъ толкози голѣмы, щото тѣ са принудихъ да са върнѣтъ назадъ.

Като са научи, че Палатинъ-Зрини пакъ подкачили боятъ и истрѣбилъ вече една турска войска, старыйтъ Сул-